

ת"פ 42328/12/22 - יובל מרדכי נגד מדינת ישראל, עזבון המנוח ע.ק, קופת החולים הכללית

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 42328-12-22 מדינת ישראל נ' מרדכי
תיק חיצוני: 831640/2021

בפני כבוד השופט אוהד גורדון
המבקש (הנאשם)

יובל מרדכי
על-ידי ב"כ עוה"ד א' שביט ונ' דוויק

נגד
המשיבים

1. מדינת ישראל
על-ידי פרקליטות מחוז ירושלים - עו"ד י' ריצ'קר
2. עזבון המנוח ע.ק
3. קופת החולים הכללית

החלטה

לפני בקשת ההגנה, לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. ההגנה מעוניינת בחומר רפואי של המנוח ע.ק. (להלן: "המנוח"), שהנאשם מואשם בגרימת מותו בתאונה מיום 26.11.21, וזאת לשנה שקדמה לתאונה. הבקשה נועדה לבחון אפשרות לעריכת חוות דעת בדבר סיבת המוות והקשר הסיבתי בינו לבין התאונה. במסגרת זו נמסר, כי ההגנה לא חולקת על עצם האחריות לתאונה.

בהיותי השופט הדן בהליך העיקרי אדגיש, כי הקביעות בהחלטה זו נעשו לצרכי ההכרעה בבקשה בלבד, בין היתר על יסוד חומר שהוצג לעיוני בהסכמה לצרכי הכרעה בבקשה, ואין בהן משום קביעת מסמרות להליך העיקרי.

לגוף הבקשה, לאחר ששקלתי את עמדות הצדדים, לרבות עמדת משפחת המנוח שהוצגה באמצעות המאשימה (עמדת קופת החולים התבקשה אך לא הוצגה), אני סבור שיש לקבל את הבקשה במתווה שיוצג בהמשך.

המבחן החולש על בקשות לקבל חומר רפואי עוסק, ככלל, בבחינת הרלבנטיות האפשרית להגנת הנאשם, ובאיזון בינה לבין אינטרסים סותרים. שאלת הרלבנטיות תלויה במהות החומר, ביחס שבינו לבין האירוע מושא האישום ובנתוני המקרה. מנגד, ניצבים אינטרסים שעיקרם בזכויות המנוח לחיסיון רפואי ולהגנה על פרטיותו, ובהקשר דנן גם לשמירה על כבודו ולפגיעה האפשרית ברגשות משפחתו, שחוותה טרגדיה קשה. על רקע זה, רלבנטית למקרה זה ההנחיה שעוצבה בפסיקה בהקשר אחר - של בקשת חומר רפואי של קרובות עבירות מין, לפיה הסרת החסיון הרפואי "צריכה להיעשות בזהירות וברגישות ובמידתיות, בהתחשב בכך שזכותה של המתלוננת לכבוד ולפרטיות היא זכות יסוד חוקתית" (בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שינר (23.1.14)). לדיון נוסף בהקשר זה ראו בש"פ 5400/01 פלוני נ' מדינת ישראל (6.8.01), בש"פ 8683/09 אהרון נ' מדינת ישראל (10.11.09), בש"פ 8555/07 פלוני נ' מדינת ישראל (13.11.06).

יישום עקרונות אלה על המקרה שלפניי מביאני למסקנה, לפיה ההגנה עמדה בדרישת הרלבנטיות האפשרית לקבלת החומר הרפואי המבוקש.

הדגש מבחינתה הינו על הסיבה לעצירת המנוח ורעייתו לצד הכביש, ועל האפשרות שדובר באילוץ רפואי-לבבי שהוא, ולא התאונה, גרם למות המנוח וזאת טרם התאונה.

אמנם, לעת הזו מדובר באפשרות שיש לה ממד ספקולטיבי, ובחומר שלפניי אינדיקציות המרחיקות אותה. כך במידת מה הודעת רעיית המנוח (בפרט דבריה אודות סיבת העצירה ומצב המנוח במהלכה), וביתר שאת המסמכים הרפואיים ומסמכי המרכז לרפואה משפטית שהוצגו לעיוני - וראו מכתב לפרקליטות מיום 28.11.22 בפסקאות 1 ו-2 סיפא, פענח CT בדגש על פרק הדיון וה"התרשמות", וחוות דעתה של ד"ר פורמן בעמוד 2. יש לשקול גם את סבירות התרחיש אותו בודקת ההגנה, והיתכנותו.

ועם זאת, מנגד הוצגו עוגנים הפועלים לקבלת הבקשה. כך הניסוח בכתב האישום לפיו סיבת עצירת המנוח ורעייתו בשול הדרך "אינה ברורה במדויק למאשימה", שעת העצירה שהתרחשה לפנות בוקר בכביש מרכזי, הודעת העד מר כהן כי בזמן אמת שמע מ"מישהי" שניצבה לצד המנוח "שהם עמדו בצד הדרך כי היו לו כאבים בחזה", ובדיקת ה-CT הנזכרת לעיל בה, בין היתר, אותר ממצא של "סימני טרשת עורקים בעורקים הכליליים ובוותין לכל אורכו", לצד גילו של המנוח בזמן התאונה. אפנה גם לאמור בפרק ה"נסיבות" בחוות דעתה של ד"ר פורמן, לפיו נמסר לה מהמשרה שהמנוח "ככל הנראה עצר בשל סיבה רפואית".

עוד יצוין כי הודעת רעיית המנוח מציגה סערת נפש וקושי בפירוט עובדתי, דבר המשליך על המשקל של דבריה שנסקרו לעיל לצורך ההכרעה כאן, וכי עיקר הראיות עליהן סומכת המאשימה את עמדתה עוסק בחוות דעתם של מומחים ומסמכי רופאים, שההגנה זכאית לנסות ולסתור אותן באמצעות חוות דעת מטעמה.

לפי הפסיקה וככלל, מקום בו קיימת התנגשות בין זכותו של הנאשם למשפט הוגן אל מול אינטרסים נוגדים כפרטיות המעורבים, תכריע הזכות למשפט הוגן את הכף (למשל בש"פ 2447/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.8.16)). לטעמי, במקרה דנן ונוכח האינדיקציות האמורות, מחייבת זכות זו מתן הזדמנות הולמת להגנה לבחון את האפשרות שנדונה לעיל כדי לגבש עמדה האם תחלוק על הקשר הסיבתי שבין התאונה לפטירת המנוח. הזדמנות, אשר מצריכה קבלת מידע על ההיסטוריה הרפואית של המנוח על מנת לדעת האם סבל מבעיות רלבנטיות. בנסיבות אלה, יש הצדקה גם להסרת החיסיון הרפואי.

אין הדבר אומר שיש לחשוף בפני ההגנה את כלל ההיסטוריה הרפואית של המנוח. ההגנה עצמה צמצמה את בקשתה לחומר, שנאסף בשנה שקדמה לתאונה. בנוסף, יש מקום לבחינה עניינית: לבקשתי, הבהירה ההגנה באמצעות המומחה מטעמה כי היא תרה אחר אינדיקציות "למחלת לב שהייתה יכולה לגרום למוות פתאומי..." והסבירה היכן אלה עשויות להימצא (פסקאות 6-7 למכתבו של פרופ' היס). בדיון הובהר שזו מידת ההנחיה המרבית שהצליחה ההגנה להציג. חשיפת חומר רפואי שאין לו רלבנטיות למטרה זו תהווה פגיעה מיותרת ומופרזת באינטרסים הסותרים שנדונו לעיל.

על רקע קביעות אלה, עברתי על התיק הרפואי שהועמד לעיוני, ובררתי מתוכו מידע בעל רלבנטיות אפשרית וזאת בהתאם לאמור במכתבו של פרופ' היס. אציין כי מדובר ברישומים מן השנה שקדמה לתאונה, הגם שבחלקם ומטבע הדברים קיימת התייחסות לאבחנות מתקופה מוקדמת יותר. מידע זה והוא בלבד ייחשף לצדדים. שאר המידע ייגרס בידי המזכירות, אלא אם תתקבל התנגדות לכך עד ליום 14.2.23.

כפי שביקשה ההגנה, מידע זה מועבר על ידי לתביעה, שתעביר עותק להגנה. **המזכירות** תשלח את ההחלטה לצדדים ותטפל בהעברה/גריסת החומרים, בהתאם לכיתוב שעל המעטפות המועברות אליה.

להלן מתווה להמשך ההליך: עד ליום 16.3.23 תגיש ההגנה תשובה בכתב לאישום.

דיון לפי סעיף 144 לחסד"פ יערך ביום 22.3.23 שעה 9:00. על הנאשם להתייצב.

ניתנה היום, י"ז שבט תשפ"ג, 08 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.